

**Міністерство освіти і науки України
Національна академія педагогічних наук України
Асоціація університетів України
Одеська обласна державна адміністрація
Одеська міська рада
Одеський обласний інститут удосконалення вчителів
Освітньо-культурний центр «Інститут Конфуція»**

**ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО**

МАТЕРІАЛИ

III МІЖНАРОДНОГО КОНГРЕСУ

**«ГЛОБАЛЬНІ ВИКЛИКИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ
В УНІВЕРСИТЕТСЬКОМУ ПРОСТОРІ»**

18-21 травня 2017 року

**Місце проведення: Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського
(м. Одеса, вул. Старопортофранківська, 26)**

**Одеса
2017**

**Ministry of Education and Science of Ukraine
National Academy of Educational Sciences of Ukraine
Association of Universities of Ukraine
Odessa Regional State Administration
Odessa City Council
Odessa Regional Advanced Training Institute for Teachers
Education and Culture Centre «Confucius Institute»**

**SOUTH UKRAINIAN NATIONAL PEDAGOGICAL UNIVERSITY
NAMED AFTER K. D. USHYNsky**

**THIRD INTERNATIONAL CONGRESS
«GLOBAL CHALLENGES OF PEDAGOGICAL EDUCATION
IN ACADEMIC SPACE»**

18-21 May 2017

South Ukrainian National Pedagogical University
named after K. D. Ushynsky
26, Staroportofrankivska Str.

Odessa
2017

Рекомендовано до друку рішенням ученої ради
Південноукраїнського національного педагогічного університету
імені К. Д. Ушинського
(протокол № 11 від 27 квітня 2017 року)

Укладачі:

Чебикін Олексій – доктор психологічних наук, академік НАПН України (голова)
Ананьєв Антон – кандидат психологічних наук, приват-професор (Україна)
Андрющенко Віктор – доктор філософських наук, академік НАПН України (Україна)
Богущ Алла – доктор педагогічних наук, академік НАПН України (Україна)
Білова Наталія – кандидат педагогічних наук, приват-професор (Україна)
Балуба Ігор – кандидат історичних наук, начальник відділу педагогічної та післядипломної освіти Міністерства освіти і науки України (Україна)
Бідний Григорій – професор Університетського коледжу м. Нью Джерсі (США)
Богданова Інна – доктор педагогічних наук, професор (Україна)
Гаєвець Яна – кандидат педагогічних наук, викладач (Україна)
Гайжугіс Альгірдас – габілітований доктор гуманітарних наук, академік, член-кореспондент Академії наук Литовської республіки (Литва)
Дін Сін – PhD, координатор Освітньо-культурного центру КНР «Інститут Конфуція» (Китай)
Джангулашвілі Леван – професор (Грузія)
Джуринський Петро – доктор педагогічних наук, професор (Україна)
Долинський Борис – доктор педагогічних наук, професор (Україна)
Жаровцева Тетяна – доктор педагогічних наук, професор (Україна)
Жук Олександр – доктор педагогічних наук, професор (Білорусь)
Задорожна Любов – кандидат філософських наук, заступник директора Одеського обласного інституту вдосконалення вчителів (Україна)
Койчева Тетяна – доктор педагогічних наук, професор (Україна)
Копусь Ольга – доктор педагогічних наук, професор (Україна)
Курлянд Зінаїда – доктор педагогічних наук, професор (Україна)
Мартінова Раїса – доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент НАПН України (Україна)
Музиченко Ганна – доктор політичних наук, професор (Україна)
Наумкіна Світлана – доктор політичних наук, професор (Україна)
Осипова Тетяна – доктор педагогічних наук, професор (Україна)
Пальшкова Ірина – доктор педагогічних наук, професор (Україна)
Попова Олександра – кандидат педагогічних наук, доцент (Україна)
Саннікова Ольга – доктор психологічних наук, професор, академік НАПН України (Україна)
Симоненко Світлана – доктор психологічних наук, професор (Україна)
Скворцова Світлана – доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент НАПН України (Україна)
Тарасенко Ольга – доктор мистецтвознавства, професор (Україна)
Хмель Наталя – кандидат психологічних наук, приват-професор (Україна)
Яковлева Марина – кандидат психологічних наук, доцент (Україна)

Усі матеріали друкуються в авторській редакції.

Глобальні виклики педагогічної освіти в університетському просторі : матеріали
Г 54 III Міжнародного Конгресу (м. Одеса, 18-21 травня 2017 року) / Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського. – Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2017. – 678 с.

ISBN 978-966-916-275-5

До збірника ввійшли матеріали III Міжнародного Конгресу «Глобальні виклики педагогічної освіти в університетському просторі», присвяченого узагальненню педагогічних, психологічних та соціально-політичних аспектів підготовки сучасного вчителя; системі формування духовного та інтелектуального потенціалу сучасної молоді; перспективним психолого-педагогічних концепціям підготовки вчителя в системі університетської освіти; інноваційним авторським педагогічним технологіям.

Збірник рекомендовано для широкого кола фахівців, які цікавляться проблемами педагогічної освіти.

УДК 378.4:37.015.3+001
ББК 74+72я43

Одним із шляхів виходу з кризи, що склалась у сфері фізкультурно-оздоровчої освіти, є розробка методик здоров'язбережувального навчання студентів, які змістовно будуть здатні сформувати свідомий, духовний потенціал до здоров'язбережувальної діяльності у майбутньому. Очевидно, що формування ціннісних орієнтирів щодо збереження здоров'я студентів є гуманітарним завданням системи загальної фізкультурної освіти вищої школи. Тому ціннісні орієнтири процесу фізичного виховання освіти концептуально можна розглядати як розвиток творчого, здоров'язбережувального потенціалу особистості; виховання самостійного мислення, спрямованого на збереження власного здоров'я; формування переконань у необхідності ведення здорового способу життя, упевненості у власній фізичній досконалості; вдосконалення фізичних здібностей і готовності до самореалізації резервних можливостей організму.

Література

1. Завидівська Н. Н. Фундаменталізація фізкультурно-оздоровчої освіти: аспект здоров'язбережувального навчання студентів : монографія / Наталія Назарівна Завидівська. – К. : УБС НБУ, 2012. – 402 с.
2. Завидівська Н. Н. Механізми формування загальної фізкультурно-оздоровчої освіти студентів в умовах інтеграційних процесів / Завидівська Наталія // «Спортивний вісник Придніпров'я» – науково-практичний журнал Дніпропетровського державного інституту фізичної культури і спорту: гол. редактор В. Г. Савченко, 2014 р. – № 2. – С. 37-42.
3. Zavydivska N. Innovative mechanisms of improvement of student's physical education system on the basis of interdisciplinary connections / Natalia N. Zavydivska¹, Olga V. Rymar², Halyna H. Malanchuk³ // Journal of Physical Education and Sport (JPES), 15(4), Art 116, pp. 758-764, 2015.

РОЛЬ ІГРОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У РОЗВИТКУ ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА

Ігнатенко С. О.

Університет Ушинського, Україна

На сучасному етапі сфера освіти у всьому світі переживає період оновлення. Для того, щоб зміни, які відбуваються в освітньому процесі, здійснювалися цілеспрямовано й продуктивно, необхідно сформулювати їх можливі шляхи та засоби, визначити напрями нового педагогічного мислення. Насамперед, це мислення потребує такої організації навчально-виховного процесу, яка, з одного боку, спрямована на формування творчої особистості, з іншого – орієнтована на своєрідність індивідуальності кожного школяра, враховуючи його власну волю та життєві прагнення. В. В. Давидов зауважує, що лише в такому разі педагогічна думка буде постійно спрямована на дітей, на врахування їхніх вікових та індивідуальних психічних і фізичних особливостей, на пошук шляхів і засобів їхнього розвитку відповідно до суспільних норм вихованості й освіченості [2].

Аналіз педагогічної, й психологічної літератури свідчить про підвищену увагу вчених до вивчення проблеми творчого росту вчителя в умовах професійної діяльності, зростання його професійного рівня. Ці важливі аспекти відображено в працях І. І. Аркіна, Л. Е. Вовк, Ю. З. Гільбуха, В. Л. Пінзбурга, С. У. Гончаренко, А. К. Дусавицького, В. І. Загвязинського, І. А. Зязюна, М. В. Кларіна, Н. Л. Клокар, І. С. Ладенко, М. М. Поташніка, М. М. Солдатенка, О. С. Цокур, Г. П. Шевченко та інших дослідників

Сьогодні, на жаль, педагогічний процес має переважно репродуктивний характер, при якому не враховуються в належному ступені особистість учителя й учня, їх змістове співробітництво. Тим самим педагогічний процес перетворюється в безособистісний, авторитарний, який здебільшого заснований на примушенні. На жаль, у теорії та методиці фізичного виховання дуже мало уваги приділяється спортивно-ігровій діяльності молодших школярів. Традиційна методика фізичного виховання в основному спирається на заучення рухової дії в строго регламентованих умовах, а потім її етап в різних ситуаціях. Це закріплює виконання рухової дії в конкретних типових ситуаціях і суттєво перешкоджає її узагальненню й застосуванню в нестандартних ситуаціях [1].

Проте, відповідно до соціально-економічних умов, що постійно змінюються в нашій державі, та вимог суспільства до фізкультурно-освітньої підготовки підростаючого покоління виникає нагальна потреба у ґрунтовному вдосконаленні спеціальної підготовки молодших школярів до фізкультурної освіти. Зауважимо, що педагогічна наука приділяла й продовжує приділяти значну увагу проблемам фізкультурно-освітньої підготовки підростаючого покоління. Значний внесок у розробку методологічних і теоретичних засад фізкультурно-освітньої діяльності молодших школярів зробили такі сучасні вчені, як В. К. Бальсевич, Ю. М. Вавілов, Л. І. Лубишева, В. І. Лях та ін. Дослідження проблеми підготовки молодших школярів до фізкультурної освіти базуються на наукових працях видатних психологів та педагогів: Ю. Л. Бабанського, Л. С. Зиготського,

П. Л. Гальперіна, В. В. Давидова, Л. В. Занкова, О. М. Леонтьєва, Б. Т. Лихачова, П. І. Підкасистого, М. М. Скаткіна тощо.

У ході проведення експериментальної роботи ми дійшли висновку, що самостійність, ініціативність, творчі здібності як властивості особистості, які здобуваються на уроках фізичної культури, будуть сприяти, в майбутньому, оволодінню будь-якими знаннями та вміннями. З метою сприяння розвитку молодших школярів як творчих особистостей, на нашу думку, слід створювати умови для їхньої активності: надавати можливість вибору; створювати проблемні ситуації, з яких діти самі шукають вихід; пропонувати продумувати нові ігри, естафети, міні-змагання, вправи, спортивні ігри; виокремлювати головне і другорядне в матеріалі, що вивчається, націлювати не на результат, а на спосіб його досягнення; знаходити основне в техніці рухової дії, після оволодіння якою легше засвоїти інші деталі техніки рухів; осмислювати, контролювати й оцінювати власні дії та дії своїх товаришів, розвивати навчально-пізнавальні мотиви.

Зауважимо, що правильно добираючи і використовуючи різноманітні рухи і відносно прості правила, які не потребують довгострокового навчання у невимогливій спортивно-ігровій діяльності, допомагають учителю вирішити різні завдання навчання та виховання учнів.

Нами визначено, що спортивно-ігрова діяльність – це засіб розвитку творчої особистості молодшого школяра, специфіка якої полягає у свободі дій, абсолютній зануреності учасника гри, підкоренні певним правилам, наявності особливих групових стосунків і емоційної забарвленості.

Метою спортивно-ігрової діяльності може бути як безпосередній розвиток фізичних якостей особистості, так і демонстрація творчого стану учасників, їх позиції і можливі перспективи розвитку. Крім того, гра сприяє посиленню відчуття радості від подолання певних труднощів, перешкод. Під час гри людина відчуває насолоду від вільного прояву своїх фізичних якостей. На нашу думку, саме спортивно-ігрова діяльність сприяє розвитку енергійності, життєвого оптимізму молодшого школяра.

Застосування спортивно-ігрової форми роботи у процесі фізичного виховання в початкових класах значно активізує діяльність учнів, знімає напругу, сприяє старанному виконанню навчальних завдань, позитивно впливає на підвищення розвитку фізичних якостей і стан здоров'я учнів. Дуже досконало вивчав психологію гри Д. Б. Ельконін [3].

Одна з основних функцій учителя – педагогічне керівництво діяльністю учнів, у процесі якого вдосконалюються різні види їхньої діяльності. Залучення молодших школярів до використання спортивно-ігрової діяльності як на заняттях з фізичної культури, так і в позакласний час сприяє розвитку їхніх фізичних якостей, поліпшенню відносин між дітьми, згуртованості дітей молодшого шкільного віку. Отже, залучення учнів до використання спортивних і рухливих ігор як на заняттях з фізичної культури, так і в позакласний час розглядається нами як засіб формування творчої активності молодшого школяра.

Отже, з огляду на означене, однією з основних функцій учителя фізичного виховання постає педагогічне керівництво діяльністю учнів, у процесі якого вдосконалюються різні види їхньої діяльності, формується творча особистість молодшого школяра.

Література

1. Боген М.М. Обучение двигательным действиям / М.М. Боген. – М.: Вис, 1985. – 153 с.
2. Давыдов В.В. Теория развивающего обучения / В.В. Давыдов. – М.: ИНТОР, 1996. – 554 с.
3. Эльконин Д.Б. Психология игры / Д.Б. Эльконин. – М., 1978. – 304 с.

FEATURES OF FORMATION OF READINESS OF FUTURE TEACHERS OF PHYSICAL TRAINING TO PEDAGOGICAL INTERACTION IN PHYSICAL CULTURE AND HEALTH IMPROVEMENT ACTIVITY

Kravchenko Yu. V.

Berdyansk State Pedagogical University, Ukraine

Sushchenko L. P.

National Pedagogical Dragomanov University, Ukraine

The reform of the higher education system places new demands on the professional training of future physical education teachers in higher pedagogical educational institutions.

The modern physical education teacher must respond to new challenges, use new teaching technologies, be able to quickly adapt to new conditions, show readiness for partnership and democratic communication, Interpersonal communication, and at the same time to pedagogical interaction in physical culture and recreation. O. Yu. Azhyppo, P. B. Dzhuryns'kyi, Ye. A. Zakharina, L. I. Ivanova, R. P. Karpuk, L. P. Sushchenko, O. V. Tymoshenko and others thoroughly studied the theoretical and methodological